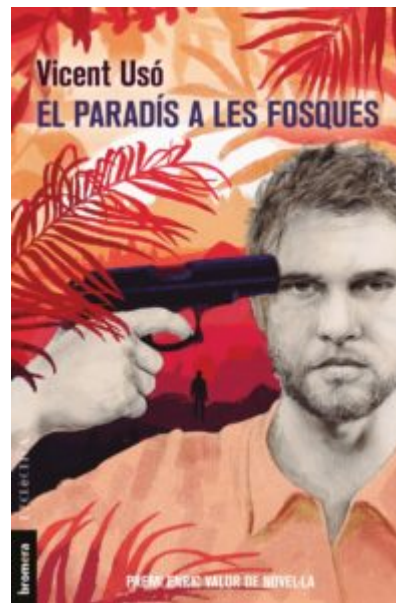

Per **Manel Alonso**

Publicat a: *Diari Gran del Soberanisme* (10-X- 2018)

Títol: «El paradís a les fosques»

Autor: **Vicent Usó**

Premi Enric Valor de novel·la

Editorial: **Bromera, Alzira, 2018**

Viure en el sistema capitalista fa que, de tant en tant, es troba una mina d'or i la riquesa que abans es resistia i costava tant d'aconseguir de colp es posa a l'abast de qualsevol que siga una mica espavilat i el paradís somniat que semblava inabastable només uns anys enrere esdevé una realitat tangible. Es trenquen les cadenes que et lligaven a una classe social i es comença a grimpar cap al cim oblidant que només s'han canviat les cadenes de ferro per unes d'or.

Al País Valencià hem tingut mines d'aquesta mena, com ara el comerç de la taronja, el turisme, la bombolla immobiliària i, a la comarca de la Plana Baixa i també en bona part de l'Alcalatén, la indústria de la ceràmica.

L'escriptor Vicent Usó, en la seua darrera novel·la *El paradís a les fosques* (Bromera, 2018), escriu un relat intens, cru, sensual, violent i cruel que ens parla de l'èxit i de l'ambició dels nous rics de la indústria ceràmica a la capital de la Plana Baixa, Vila-real. Una classe social majoritàriament formada per nous rics on el joc de les aparences és fonamental per a mantindre l'estatus. D'això s'aprofiten artistes extravagants com ara Serpentina, darrere del qual el lector perspicaç endevinarà el nom de cert artista plàstic castellanenc, les botigues de roba i les joieries de luxe, les

immobiliàries, però també la màfia de la prostitució, de la droga i d'allò que calga i que es pague a preu d'or.

Vicent Usó, un dels narradors valencians nascuts en la dècada dels seixanta del segle passat amb més ofici i amb una obra sòlida que ho ratifica, ha sabut construir un personatge protagonista, Maties Passera, versemblant i amb una vida plena de zones d'ombra. Un comercial de gran èxit, agressiu, astut, sense escrúpols al qual en alguns moments el perd la boca i que guanya diners a cabassos. Amb el compte corrent a vessar, es compra una dona guapa, sexi, capritxosa, una posició social, nous amics, casa i automòbil de luxe i prostitutes d'alt estànding.

Al seu voltant, Vicent Usó crea una llarga galeria de personatges bona part dels quals són suposats triomfadors, i una altra de fracassats i perdedors.

En esclatar la crisi econòmica del 2008, la vida se li comença a tórcer a Maties Passera. Ho fa de tal manera que en relativament poc de temps caurà des del cim del seu èxit a l'infern del fracàs.

La novel·la és la història d'un individu en el laberint tortuós del poder econòmic. Però també de la seua família marcada per un passat fosc, sinuós, una història que parla de l'origen i de la vertadera identitat de Maties i que se li ha ocultat, una història que descobrirà en el pitjor moment i que serà com una llosa que ajudarà a enfonsar-lo encara més en la misèria i l'autodestrucció.

El *paradís a les fosques* és el retrat d'una societat hipòcrita, superficial, que ha trobat una mina d'or la qual balafia en estupideses que alimenten només la vanitat, l'egocentrisme i els apetits més baixos.

En les seues pàgines trobem les clavegueres del poder econòmic, on aconseguir sadollar el plaer individual està per damunt la llei. Un espai per a pederastes, drogoaddictes, sàdics que gaudixen amb l'espectacle cruel del suïcidi, depravats amb la cartera farcida de bitllets, empresaris, polítics, jutges..., individus honorables en públic i terriblement viciosos en privat.

La novel·la d'Usó fa reflexionar sobre la condició humana, el sistema, les relacions socials i el que realment passa al nostre voltant i que ni tan sols capaços d'intuir.